

trent konstant i mange Aar. Men i Fjor tog Landboforeningerne Initiativet til at oprette et Kødudsalg oppe i Christiania. Der blev sendt en Del gode Kreaturer derop, og det lod til, at man i Christiania fik Smag for godt dansk Kød. Forretningen maatte imidlertid indstilles, da den varme Tid kom, men da Vejret blev køligt igen, var der nogle Eksportører og en Slagter i Frederikshavn, som spurgte, om de ikke maatte faa Loy til at benytte den Mand. Landboforeningerne havde deroppe. Det blev tilladt, og der viste sig som i Fjor en Fremgang i Eksporten af omtrent 300,000 Pd. Kød. I Fjor solgtes der omtrent 600,000 Pd. i hele Aaret, men i 9 Maanedere i Aar er Eksporten stegen til 1,200,000 Pd. De ville altsaa se, at det er en ganske betydelig Udvikling, og naar henses til alt det Bryderi, vi have med vor Kødexport til alle andre Steder, vil det let forstaas, at Jyderne ere overordentlig glade ved, at de der have fundet Købere. Vi have altsaa kunnet sende Kød derop og fundet villige Købere til Trods for, at der kun gaar Skib derop en Gang om Ugen, nemlig om Mandagen, saa at Kreaturerne her skulle slagtes om Lørdagen for at ekspederes om Mandagen. Det er jo i Christiania som alle andre Steder, at det største Kød salg og Kødforbrug er sidst i Ugen nemlig Søndag. Man vil derfor forstaa, at der hører stor Forsigtighed til ved Behandling af Kødet, naar der skal hengaa omtrent 8 Dage mellem Slagtingen og Salget. Kunne vi derimod opnaa at faa daglig Dampskibsforbindelse med Laurvik, som Nordmændene have tilsigtet, ere vi i Stand til at sende Kød dertil daglig, thi fra Laurvik er der Jærnbaneforbindelse op til Christiania, saa vi blive i Virkeligheden derved satte i god daglig Forbindelse med Christiania. Det er det, det jydsk Landbrug har sat sig i Spidsen for at faa gennemført, og som det har paataalt paa flere Delegeretmøder. Det har ogsaa sendt Andragende ind til Rigsdagen om at støtte en saadan Forbindelse, og det er i Sammenhæng hermed, at jeg har rettet en Anmodning til den højtærede Indenrigsminister og det ærede Finansudvalg om at have deres Opmærksomhed henvendt paa denne Sag. Om det muligvis kan komme til at koste lidt at forbedre vor Toggang, ved jeg ikke, men selv om det er Tilfældet, vil jeg haabe, at Finansudvalget ikke vil give tilbage for at bevilge de Beløb, som ere nødvendige for at skabe en Toggang, som er tilfredsstillende for vore Naboer til begge Sider. Naar vor Jærnbaneafsending ved denne

Konference i Antwerpen har sagt, at der var ikke Grund til denne Togforbedring, ved jeg jo ikke, om han har haft til Hensigt at ville holde denne Route over Kjøbenhavn i Gang, og om han har ment, at den var god nok for Nordmændene. Men saa skulle vi dog lægge Mærke til, at naar Svenskerne byde Nordmændene en meget bedre Route, end Danskerne tilbyde dem i Routen over Kjøbenhavn, idet Rejsen over Sverige vil blive 5—6 Timer kortere end over Kjøbenhavn, ville vi rent tabe den norske Trafik. Derfor kan der være god Grund til at tage under Overvejelse, om vi, hvis de ville komme til os over Jylland, ikke skulle gøre noget for at imødekomme deres Krav der.

Jeg ser, at vor danske Afsending samtidig har sagt, at en Togforandring vilde ikke have Interesse for Forbindelsen Frederikshavn—Gøteborg, da Skibet kun gik 3 Gange ugentlig, og Forbindelsen kun opretholdtes i Aar ved Statssubvention. Jeg har søgt paa Finansloven for at se, om der var foreslaet en Subvention til Gøteborgrouten, men har ikke fundet nogen, saa det kunde se ud, som om vi atter i Aar skulde have det som i Fjor, at denne Route er bestemt til at ophøre. Jeg vil derfor spørge den højtærede Indenrigsminister, om det er Meningen, at vi atter skulle staa i dette uviste, at vi ikke have noget Skib til at besørge denne Route, Gøteborg-Frederikshavn. Saa vidt mig bekendt var den Subvention, som vi fik Statskassen til at yde, ikke meget betydelig. For de fire første Maanedere, for hvilke Regeringen var saa velvillig at træffe et Arrangement med det forenede Dampskibsselskab, var der, saa vidt det er mig meddelt, kun et Underskud af 1,400 Kr. Nu forekommer det mig, at skal den øvrige Tid af Aaret ikke give et forholdsvis større Underskud, er der ingen Grund til at lade den Route gaa ind. Jeg haaber, at det ikke vil ske, og jeg vil derfor spørge, om ikke Regeringen agter at opretholde denne Route. Jeg har, som sagt, ikke kunnet finde noget Forslag paa Finansloven om at give det forenede Dampskibsselskab Vederlag for at holde den gaaende.

Endelig skal jeg tillade mig at sige et Par Ord angaaende Havnespørgsmaalet. Jeg vil tillade mig at lyse efter det. Her i Rigsdagen er der jo mange Gange i den Periode, jeg har været Rigsdagsmand, talt mange og varme Ord for at faa bygget Fiskehavne og derved komme de betrængte Fiskere til Hjælp, men i Fjor blev Sagen stillet i Bero, idet man henviste Havnespørgs-